



**WEL EENS EEN NORMAAL MENS GEZIEN?
EN, BEVIEL HET?**
(The Nut factory)

Tweeakter

door

JAY CHRISTOPHER

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WEL EENS EEN NORMAAL MENS GEZIEN? EN, BEVIEL HET? - THE NUT FACTORY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAY CHRISTOPHER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Cheryl Mc Nutt - 20 jaar, psychologe
Karin Mc Nutt - haar 20 jaar oude zuster
Cris Mc Nutt - hun 18 jaar oude zuster
Barry - vriend van Chris
Dukey - vriend van Barry, soms
Cindy - vriendin van Dukey
Claude Dawes - een man van 23
Mevr. Johnson - de kok
ouwe Johnson - conciërge en onderhoudsman
Herbie - hun zoon
Mevr. Cromwell - stieftante van de zusjes Mc Nutt
Olivia - haar 21 jaar oude dochter

TIENER PATIËNTEN:

Bill, Sally, Shirley, Jeannie, Prudence, Estelle

TIJD: Het heden

PLAATS: De studeerkamer in het huis van de fam. McNutt.

DECOR:

Het doek gaat op. We zien de studeerkamer in een oud landhuis. de studeerkamer is ook het kantoor van het McNut Huis voor Gestoorde Adolescenten. Er moeten verschillende uitgangen zijn en een deur naar een kleine kast. Er moet een bureau staan aan een kant van het toneel, en lampen, stoelen, boekenkasten en dat soort dingen. Het moet een sfeer ademen van enigszins ouderwetse en solide warmte.

EERSTE BEDRIJF

Christine Mc. Nut komt opgewonden en geïrriteerd de studeerkamer binnen. Ze is ongeveer 18 jaar oud, ziet er leuk uit, is pittig en goed van de tongriem gesneden. Barry, haar vriend komt vlak achter haar binnen. Hij houdt haar een grote klassering voor (noot vertaler. Die ring wordt door alle klasgenoten van een bepaald jaar gedragen, en je kunt hem aan je speciale vriendinnetje geven, om te laten zien dat jullie bij elkaar horen) maar het lijkt er op of Chris (nog) niet bereid is om deze ring van hem aan te nemen.

Barry: Toe, kom op, Chris. Doe nou niet zo vervelend. Ik weet niet hoe ik een psychiater moet nadoen en ik moet om drie uur honkballen. *(hij houdt haar de ring voor)* Neem de ring nou terug..

Chris: Nee. Alleen als je Cheryl uit de narigheid helpt.

Barry: Misschien is dokter Fruedler nog op tijd terug...

Chris: Waar vandaan? Uit Nergenshuizen? Niemand weet waar hij uithangt. En we kunnen niet zonder psychiater hier als die man van de bank straks komt. Om met de kapitein van de Titanic te spreken... we zullen jammerlijk verdrinken.

Barry: Ik kan niet doen of ik Fruedler ben.. Ik weet niets van psychiatrie af... Neem die ring nou terug. Dit is toch krankzinnig, ...

Chris: Ik heb al gezegd dat het antwoord nee is. En let op je woorden, we zijn hier in een tehuis voor gestoorden.

Barry: Welke woorden moet ik dan gebruiken? Woorden zijn maar woorden, Ik ken geen morsesenen. Trouwens, het was jouw idee om me hier naartoe te brengen... *(Prudence, in het wit gekleed en met een zakdoek over haar neus komt binnen, en spuit zich een weg met een desinfecterende spuitbus)*

Prudence: Pardon. *(ze verdwijnt door de openstaande deuren)*

Chris: *(haalt haar schouders op)* Prudence. Pathologisch geval van smetvrees.

Barry: *(wijst op zichzelf)* Barry tamelijk groot minderwaardigheidscomplex. Heb een voetbal in mijn handen nodig, zoals Linus nergens is zonder zijn lakentje. Als ik toch geweten had waarom je me hier hebt gevraagd!! Om een psychiater te spelen. Ik zou nooit in je auto zijn gestapt.

Chris: Natuurlijk niet. Dat weet ik. *(vouwt haar armen demonstratief)* Zoveel weet ik nog wel van je. Als het niet iets te maken heeft met voetballen, basketballen of honkballen of eten, dan ben je niet geïnteresseerd.... *(Shirley komt binnen. Ze is een meisje van 16 of 17, en gekleed in schoolkleding)*

Shirley: Chris, ik word weer achtervolgd. Iemand heeft me gevolgd van school naar huis. Het is vast mijn moeder. Ze heeft iemand gehuurd om me in de gaten te houden. Ze wil me terughebben maar ik wil niet. Ik wil niet meer in dat appartement wonen. Je weet wat ik allemaal heb meegemaakt. Ze heeft er het recht niet toe.

Chris: *(loopt naar haar toe en zegt met begrip en warmte)* Je hoeft je niet ongerust te maken, Shirley. Je moeder kan je niet meer terughalen. De rechtbank staat het niet toe. Ze is uit de ouderlijke macht ontzet. En je woont nu hier in "Huis op de Helft". Maar je moet je niet meer zo door haar bang laten maken.

Shirley: Ik weet dat je gelijk hebt, maar er zat echt iemand achter me aan. Misschien was het gewoon toevallig, maar ik werd er zenuwachtig van.

Chris: Als je ergens zenuwachtig over wilt zijn, maak je dan liever druk over dat wiskunde-examen wat je moet doen.

Shirley: *(kikkert op bij deze opmerking)* Oh, wat een goed idee, Chris, nou ben ik pas echt nerveus! Je hebt geen idee hoe slecht ik ben in wiskunde. Ik kan maar beter gelijk beginnen. Hai Barry. *(ze ziet hem nu pas)* Sorry, ik moet weer gaan. *(ze neemt haar boeken, en verdwijnt door een andere uitgang)*

Barry: Soms denk ik dat ik een moeilijke moeder heb, maar telkens als ik Shirley hoor, vind ik dat ik het misschien toch niet zo slecht getroffen heb met mijn ouders.

Chris: Ze is praktisch genezen. Ze heeft nog maar zelden dat angstsyndroom terug, en ze haalt op school goede cijfers, behalve dan voor wiskunde, daarom moet je ons helpen.

Barry: Chris voor jou doe ik alles, nou ja bijna alles, heb ik dat niet genoeg bewezen toen ik je cadeau gaf wat voor mij het meest waardevolle is op de hele wereld? Mijn voetbal van het kampioenschap?

Chris: Hoe kun je zo'n smerige bal vergelijken met zoiets als dit?

Barry: Ik vergelijk het niet, ik wilde alleen maar bewijzen... vergeet het maar. Maar wat jij van me vraagt is ... *(spelt het woord)* a-b-s-u-r-d-

Chris: Het is niet *(spelt het ook)* a-b-s-u-r-d- het is een kleinigheid, onbelangrijk, niets bijzonders, .. maar heel belangrijk voor mij, en als je van me hield zou je het doen. Maar je weigert, dus je kunt die stomme klassering houden. *(gooit de ring in zijn richting)*

Barry: Dit doet de deur dicht. Zo is het genoeg. Nou ben je te ver gegaan, je hebt net iets weggegooid... wat een heilig verbond tussen ons symboliseert, *(gaat op handen en voeten naar de ring zoeken)* Boy oh boy oh boy.

Chris: Je hoeft je niet zo aan te passen aan je omgeving dat je als een

hondje over de vloer kruipt. *(Sally komt binnen door de openstaande deuren, en ziet Barry op zijn knieën zoeken. Ze geeft een gil)*

Sally: Ahhhh!

Barry: *(springt overeind)* Wat!!

Sally: Blijf daar!! Raak me niet aan. Raak me niet aan.

Barry: Er is niemand die je aanraakt.

Sally: Ik weet dat ik mooi ben. Maar dat geeft je nog niet het recht om me aan te raken.

Chris: *(gaat naar Sally)* Sally, kalm nou. Rustig aan.

Sally: *(wijst naar Barry)* Hij stond op het punt me aan te raken. Ik weet dat ik mooi ben, maar ik hou er niet van als iemand me aanraakt.

Barry: Maar ik... ik was helemaal niet... Ik zocht alleen maar naar die ring.

Sally: Sally. Voor om je vinger, of voor door je neus?

Chris: Sally. Barry is een vriend van me. Hij wilde je helemaal niet aanraken.

Sally: Weet je het zeker?

Chris: Heel zeker. Hij denkt nog steeds dat hij mijn vriendje is.

Sally: *(opgewekt)* Oké. *(ze verdwijnt)*

Barry: Voor je vinger of door je neus!! Weet je wat ik het meest beangstigende vind? Dat jij die mensen nog begrijpt ook. *(hij gaat weer op zijn knieën verder)* Waar is die ellendig ring gebleven?? *(op de vloer)* Wat is dat voor lawaai?

Chris: Wat voor lawaai? Je hoeft niet zo over de grond met je gezicht, die ring hoeft niet door je neus!!

Barry: Het klinkt alsof er iemand klopsignalen geeft *(luistert)* Nou is het weer stil.

Chris: Dat is misschien Herbie, of zijn vader. Die iets vast spijkeren. Dit huis is meer dan honderd jaar oud, dan raakt er wel eens iets los.

Barry: Zo als de gleuven tussen deze planken. *(wijst op de vloer)* Die ring is er waarschijnlijk tussen gevallen. Die ben ik kwijt. Als je eens wist hoeveel keren ik gras heb gemaaid, tot diep in de nacht, om die ring voor je te kunnen betalen *(gaat weer fanatiek op zoek. Herbie, een man van 19 of 20, in werkkleren, komt door de openslaande deuren naar binnen)*

Herbie: Hallo. Chris. Is Barry iets kwijt?

Chris: Ja. Mij.

Barry: Was je daarnet aan het hameren, Herbie?

Herbie: Nee, ik ben aan het schilderen, niet aan het hameren. Ik ga een boterham halen bij mijn moeder. Krijg altijd zo'n honger van verven. Ik rammel! *(ouwe Johnson komt binnen. Hij is van middelbare leeftijd, klusjesman en conciërge, gekleed in werkkleding)*

Johnson: Net wat ik dacht. Stiekem op weg naar de keuken. Ik heb de hele voortuin gemaaid, en jij hebt nog niet eens de verf geroerd.

Herbie: Ik kreeg ontzettende honger, pap.

Johnson: Honger? Heb je ooit zoiets gehoord? Die jongen is niet te vertrouwen bij eten. Erger dan de belastingdienst bij andermans geld.

Herbie, je gaat nu met me mee, er is werk aan de winkel, je eet later maar. *(ze verdwijnen)*

Herbie: Later eten!! Waarom moet ik later eten? Waarom mag ik niet eten, en later werken? *(ze verdwijnen)*

Barry: Ik geef het op. Ik heb overal gezocht, dat ding is gewoon nergens... oooww!!

Chris: Wat is er?

Barry: Ik heb de ring gevonden *(grommend)* OOOHHH!!

Chris: Waar zit je zo voor te grommen?

Barry: Hij zit metersdiep in mijn knie gedrongen. Roep een dokter!!

Chris: Hoe kan zo'n baby als jij, ooit voetbalster geworden zijn?

Barry: *(staat op met de ring)* Ik heb altijd braaf mijn vitamientjes geslikt. Oh mijn knie. Ik denk dat ik mijn knieschijf beschadigd heb. Help me eens naar de reservebank... ik bedoel de stoel.

Chris: Zie ik er uit als de verzorger van jullie team?

Barry: Die is kleiner, en zijn haar is langer. Als jij mijn ring er niet uit kunt krijgen, kan hij het misschien wel. *(dringt de ring weer aan haar op)* Je bent niet van gedachten veranderd?

Chris: Jij wel? Cherry kan hier elk moment zijn. Ze doet nog een laatste wanhopige poging om Fruedler te vinden.

Barry: Hoor eens Chris. Ik kan niet doen alsof ik een psychiater ben. Ik zou je graag willen helpen, en je zuster ook, om dit huis te redden. Ik vind het geweldig dat jullie zoveel kinderen helpen, maar ik ken mezelf. En degene die ik ken, kan het niet.. *(Chris rent naar hem toe en houdt haar hand over zijn mond)*

Chris: *(kijkt in de richting van de openslaande deuren)* SHHH! Stil. Niets zeggen!! *(Bary verstijft, en is stomverbaasd. Bill komt binnen, hand in hand met Jeannie, die op een armlengte afstand volgt. Jeannie heeft haar ogen stijf dicht)*

Jeannie: Waar zijn we nu, Bill?

Bill: Niet praten Jeannie, je moet me vertrouwen.

Jeannie: Niet kijken, niet praten, als ik niet al gestoord was, zou ik denken dat ik een stomme film ben.

Barry: *(verliest de controle over zichzelf)* Ahhh. Ahhh, oohh! *(Jeannie verstijft)*

Jeannie: Er is hier iemand.

Chris: *(fluistert)* Ik zei toch dat je stil moest zijn!!

Barry: *(fluistert)* Ik kon er niets aan doen, je kriebelde tegen mijn neus.

Bill: Doe je ogen niet open, Jeannie, vertrouw op mij. *(hij gebaart naar Barry. Barry begrijpt het niet, en zoekt achter zich of Bill iemand anders bedoelt. Bill gebaart met zijn mond; jij... hier... hier)*

Chris: *(fluistert)* Hij wil dat je daarheen komt.

Barry: Ik blijf liever hier.

Chris: *(geeft hem een zet)* Vooruit!! *(Barry wordt in Jeannie's loop geduwd)*

Jeannie: Er staat iemand in de weg. Wie is dat?

Barry: Ik ben niet een van de drie beren.

Jeannie: Ik mag niet kijken. Als ik niet kijk dan leer ik mensen vertrouwen.. dan genees ik... En ik wil genezen. *(ze beweegt haar hand langs zijn arm tot ze zijn hand heeft bereikt)* Wat een prettige hand. Hij voelt heel sterk aan.

Barry: Jaren training met een voetbal

Jeannie: Wat een prettige stem...

Chris: *(zachtjes)* Dat komt van jaren trainen in ouwehoeren *(Bill duwt Jeannie zachtjes weg)*

Jeannie: Nou, meneer, wie-ben-je, misschien kan ik u de volgende keer zien als we elkaar ontmoeten. *(Bill leidt Jeannie rond de meubels in de kamer en ze verdwijnen door de hoofdingang)*

Barry: Wat was dat allemaal?

Chris: Dat was een vertrouwenswandeling.

Barry: Juist. En wat is een vertrouwenswandeling?

Chris: Kan dat jou wat schelen? Je wilt me niet eens helpen om het gebouw hier open te houden.

Barry: Het kan me wel wat schelen. Wat die twee betreft, tenminste. Ze leken me niet *(kucht en spelt)* k-r-a-n-k-z-i-n-n-i-g.

Chris: Ze zijn ook niet *(spelt)* K-r-a-n-k-z-i-n-n-i-g. We zijn niet toegerust voor mensen met ernstige stoornissen. Dit is een huis tussenin voor jonge mensen die bijna zijn genezen, en geen psychiatrisch ziekenhuis nodig hebben.

Barry: Waarom sturen jullie ze dan niet naar huis?

Chris: Omdat ze vaak een thuis hebben wat de klachten veroorzaakt of verergert. Het is niet zo makkelijk om uit een tehuis te komen, en dan meteen weer in de omgeving te worden geplaatst waar de klachten begonnen zijn. Daarom heeft Grootmoeder dit huis gesticht. Zodat er een plaats zou zijn waar kinderen professionele hulp konden krijgen in een huiselijke sfeer, terwijl ze terug kunnen naar school, en zich weer leren aanpassen aan de wereld buiten, die niet altijd zo eenvoudig is om in te leven.

Barry: Wat was er mis met die twee?

Chris: Normaal gesproken zou ik zeggen dat het je niet aanging, maar aangezien ik een dienst van je vraag, zal ik het je vertellen. Zes maanden geleden zat Bill nog achter tralies in een staatsgesticht en Jeannie had een overdosis pillen geprobeerd te nemen.

Barry: Waarom zou zo'n leuk meisje zoiets doen?

Chris: We weten niet precies waarom maar dokter Fruedler denkt dat het te maken heeft met het feit dat haar ouders gescheiden waren toen ze een klein meisje was... Ze heeft het gevoel dat ze er op de een of andere manier verantwoordelijk voor was...

Barry: Hoe kan een klein kind verantwoordelijk zijn voor de scheiding van haar ouders?

Chris: Ik zei niet dat ze verantwoordelijk was, ik zei dat ze zich verantwoordelijk voelde. Het gaat niet om haar bewuste gedachten, als ze bewust nadenkt, weet ze best dat ze niet verantwoordelijk is, maar het onderbewuste kan ervoor zorgen dat iemand zich schuldig voelt, zelfs als ze rationeel gezien, met hun bewuste manier van denken wel weten dat dit gevoel onzin is. Voel jij je nooit heimelijk schuldig over iets waarvan je weet dat het je schuld niet is?

Barry: Jawel. Iedere keer als ik de bal speel en het valt niet goed uit omdat de een of andere sukkel een perfecte voorzet verknoeit dan heb ik het gevoel dat ik het aan anderen over had moeten laten. Wat is er met Bill? Wat is er met hem aan de hand?

Chris: Hij heeft een leraar op school aangevallen. Dokter Fruedler zegt dat Bill zijn probleem is dat hij een paranoïde afkeer heeft van autoriteit. We denken dat het komt omdat zijn vader zijn moeder vreselijk mishandeld heeft.

Barry: En je denkt echt dat je zulke kinderen kunt helpen?

Chris: Grootmoeder Emma had een theorie.. over adolescenten... dat de meeste van hun emotionele problemen worden veroorzaakt door hun ouders .. Ze wist wel dat er ook erfelijkheidsfactoren waren...maar grootmoeder vond dat kinderen in principe perfect geboren worden, en dat ze toegerust zijn om de wereld aan te kunnen. Maar wanneer ze bewegen in de omgeving waar ze geboren zijn, dan worden ze vaak ziek en gedesoriënteerd. Grootmoeder wilde een omgeving voor ze scheppen waar kinderen kunnen opgroeien op een harmonische manier....

Barry: Maar hoe dan? Je grootmoeder was geen dokter. .. En jij en je zusjes ook niet...Dat is iets wat ik nooit heb begrepen, zoals $A^2+B^2=C^2$. Hoe werkt het Huis Halverwege dan?

Chris: We hebben - we hadden, een geweldige, toegewijde psychiater in dienst die al zijn tijd besteedt aan het helpen van kinderen en het werken met onze kinderen. Daarnaast wijzen we ze er op dat er

alternatieven zijn... niet door ze dingen te vertellen, door ze dingen te laten zien, maar door van ze te houden en ze niet te veroordelen. Om ze toe te staan dat ze de gevoelens die ze dwarszitten mogen uiten. Liefde is heel belangrijk. Zoals grootmoeder het zei "De enige twee dingen die kinderen nodig hebben zijn duidelijke grenzen, en liefde. En het laatste is veel belangrijker dan het eerste." En nu wordt om technische redenen het Huis Halverwege gesloten. Nu je dit allemaal weet, wil je dan nog steeds niet helpen?

Barry: Het lijkt wel of ik tegen een muur praat. Ik wil je best helpen, maar ik weet niet hoe ik een psychiater zou kunnen spelen. Ik weet daar niets van af.

Chris: Het lijkt me zo toe dat een goede quarterback genoeg van menselijke psychologie zou moeten weten om de juiste stappen te doen.

Barry: Wou je soms zeggen dat ik geen goede quarterback ben? Ben je vergeten wie er verantwoordelijk was voor het staatskampioenschap van Fairlawn Highschool?

Chris: Daar krijg ik geen kans voor. Je hebt me daar de laatste zes maanden minstens twee keer per dag aan herinnerd.

Barry: Jonge. Wat hebben we die jongens van Washington High school in de pan gehakt. Wat een derderangs zootje.

Chris: *(gapend)* Derderangs?

Barry: Mijlenver verwijderd van een eerste plaats.

Chris: Idem.

Barry: Van doelpunten hadden ze al helemaal niet gehoord.

Chris: Idem.

Barry: Zodra ik zag hoe ze zich opstelden wist ik dat ze een run verwachtten. Dus vlak voor de aftrap gaf ik een seintje. Mijn achterhoedespelers en mijn middenvelder renden het veld over. Ik had geen bescherming. Ik trok me terug en maakte met een stijve arm een tackel, en toen nog een, en nog een en nog een..

Chris: Dat had je moeten melden aan de umpire. Ze hadden veertien mannen die stonden te niksen.

Barry: Het was een noodsituatie. Ik zie ineens die goeie ouwe Dukey in het veld in de buurt van de honken. *(hij zwaait met zijn armen en schreeuwt als een gek)*

Chris: *(valt hem in de rede)* Ik sta vrij. Gooi die bal hierheen, sukkel!!

Barry: Ik sta vrij, gooi die bal hieheen, sukkel!! *(breekt zijn zin af)* Hé, wacht eens even, dat riep hij niet.

Chris: Ik was toen cheerleader, en ik stond er dichterbij dan jij. Dat schreeuwde hij wel degelijk... en zo duidelijk mogelijk.

Barry: Goeie ouwe Dukey is een sukkel. In elk geval, ik haalde uit en

maakte de meest fantastische pass in mijn carrière... Het was een effectbal...20, 30, 40 yards. Touch down! Het kampioenschap was voor ons!!

Chris: En dit was onze verslaggever uit Fairlawn! Waarom zet je het niet op een cassetterecorder. Dat zou je een heleboel energie besparen, en op die manier kunnen we je tenminste afzetten. Oké. Laatste keer. Doe je het of doe je het niet?

Barry: Chris, ik ben een voetballer, geen acteur.

Chris: Welaan, zoals de goede fee zei tegen Sneeuwvitje. Noodsituaties vragen om een noodoplossing. Als Dopey (*ze wijst naar Barry*) niet mee wil werken, hebben we altijd nog de prins op het witte paard. (*ze gaat naar het buro, pakt de hoorn van de haak en begint een nummer te draaien*)

Barry: Ga je bellen wie ik denk dat je gaat bellen?

Chris: Luister en huiver.

Barry: Is het niet druk of draai een nummer?

Chris: Jij bent altijd zo slim op de verkeerde momenten. Als je het weten wilt, de uitdrukking is: Oh nee? Moet jij eens kijken. Maar vandaag is het meer luisteren (*aan de telefoon*) Hallo? Dukey? Je spreekt met Chris. Ik heb net het slechte nieuws gehoord over jou en Cindy... jullie verkering is toch uit? Ik zou je graag willen troosten Dukey, maar ik zit nogal vast en Barry wil me niet helpen. Dus ik heb mijn verkering uitgemaakt. Wanneer? Ongeveer vijf minuten geleden. Nou, nou je het zegt, er is iets wat je voor me kunt doen. Hoe snel kun je naar me toe komen in het Halverwege Huis? Oké, kom zo snel als je supersnelle benen je kunnen brengen. Barry? Oh, die laat ik wel uit wanneer ik jou binnenlaat. bedankt. Bye Bye.

Barry: Dus zo staan de zaken ervoor?

Chris: Dat heb je snel begrepen.

Barry: Oké, oké. Dat spelletje ken ik ook. (*hij gaat naar de telefoon en belt een nummer*)

Chris: Het is goedkoper dan dat spelletje van jou, want er is geen leren bal voor nodig.

Barry: Hallo Cindy? Met Barry. Barry, weet je wel? Die het winnende doelpunt heeft gemaakt bij de wedstrijd om het kampioenschap!! Ik zit achter je met economie. Grapje zeker? Cindy, ik hoor zojuist dat Duke en jij de verkering hebben uitgemaakt. Ja. Ik begrijp dat hij niet meer te pruimen was na dat kampioenschap. Ach ja, sommige jongens kunnen nou eenmaal niet met succes omgaan. Eh, hoor eens. Cindy, ik zou je graag willen troosten maar ik zit in de puree. Chris en ik hebben onze verkering uitgemaakt. Eh ongeveer zes minuten geleden. Ja, nu je het zegt, er is inderdaad iets wat je voor me kunt

doen. Hoe snel kun je hier zijn, in het Mc Nutt Halverwege Huis? Oké, maar zodra je moeder terugkomt met de auto kom je me ophalen? Chris heeft me hierheen gebracht, maar ik gun haar niet de lol dat ik haar om een lift vraag. Bedankt, Cindy.

Chris: Weet je, voor een goeie quarterback heb je net een hele stomme manoeuvre gemaakt. *(Estelle komt binnen door de openslaande deuren. Ze is klein, dun en autistisch. Ze reageert nergens op. Ze kijkt blanco naar Barry en Chris)*

Barry: Oh Yeah. *(ziet Estelle)* Eh Chris, ik geloof dat we bezoek hebben.

Chris: *(draait zich om en ziet Estelle)* Hallo Estelle hoe gaat het vandaag met je? Dit is Barry. *(Estelle staart Barry aan)*

Barry: Hallo Estelle. *(Estelle kijkt alleen maar naar Barry)* Hoe gaat het met je vandaag? *(geen reactie)* Eh ik voel me zelf ook niet honderd procent. *(probeert een zwak lachje. Estelle verdwijnt)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto